Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 16 January 2013 21:17 - Last Updated Sunday, 20 January 2013 23:20

எழுத்தாளர் சீ ர்காழி தாஜ் எனது மகநூல் நண்பர்களில் மூக்கியமானவர்களிலொருவர். அவர் அவ்வப்போது மகநூலில் இடும் பதிவுகள், சிறு கூறிப்புகளாகவிருக்கட்டும் அல்லது கூறுங்கவிதகைளாகவிருக்கட்டும், கலந்துரையாடலதை தூண்டுபவை. அவரது எழுத்தில் வளிப்படும் பாசாங்கற்ற உண்மயின் தளிவும், தனக்குச் சரியனென்று பட்டதை மனம் நோகாதவாறு துணிச்சலுடன் கூறும் பண்பும் , மற்றும் ஆங்காங்கே விரவிக்கிடக்கும் அங்கதமும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. அண்மயில் மகநூலில் அவர் சில கூறுங்கவிதகைளை் பதிந்திருந்தார். அவை பற்றிய மகநூலில் பதிவு சயெ்த எனது கருத்துகளையும் (கவிதை வடிவில்), அவற்றையும் பதிவுகள் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதன்பொருட்டு இங்கு பகிர்ந்துகொள்கின்றனே்.

□□□□:
பொழுது போன நரேம்
எத்தனை விளக்குகளை
ஒளிர விட்டனெ்ன?
இரவுதான் நட்சத்திர நாயகன்.

□□□□□□□□□:
இத்தனை சுடர்கள் இரவினில் சுடர்ந்தும்
இரவின் ஆதிக்க மிருப்பது எதனால்?
இரவு கருமையில் இருப்ப ததெனால்?
இதற்கொரு காரணம் அறிவிய லுலகினில்
உண்டு. விரியும் வளெியில் தரெியும்
சுடர்கள் இருக்கும் காலம் ஒளியின்
வகேத்தால் ஒன்றனெ இருப்ப தில்லை.
இரவு சுடரின் நாயகன் இருப்பது
இதனால் தானே. இதனால் தானே! :-)

□□□□:

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 16 January 2013 21:17 - Last Updated Sunday, 20 January 2013 23:20

//இரவு கருமையில் இருப்பதெனால்?
இதற்கொரு காரணம் அறிவிய லுலகினில்
உண்டு. விரியும் வளியில் தெரியும்
சுடர்கள் இருக்கும் காலம் ஒளியின்
வகேத்தால் ஒன்றனை இருப்பதில்லை.// இதனுடான அறிவியலை இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாக எழுதுங்கள் கிரி. பிளீஸ்.

□□□□□□□□□:
வளி விரிந்துகொண்டிருக்கிறது. சுடர்கள் வவ்வேறு ஒளியாண்டுத் தொலைவுகளில் இருக்கின்றன. எமக்கு ஓரே நேரத்தில் அவை சுடர்வதாகத் தெரிந்தாலும் வவ்வேறு காலகட்டங்களிலிருந்து அவை சுடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. விரியும் வளியினூடு எம்மை வந்தடையும் அவற்றின் ஒளியும் நீர்த்துப் போய்விடுகின்றது. இது போன்ற காரணங்களினாலே இவ்வளவு சுடர்களிருந்தும் இரவு வான் ஒளிராமல் இருண்டு கிடக்கின்றது.

நண்பர் தாஜின் கவிதையின் வரிகளான //பொழுது போன நேரம்
எத்தனை விளக்குகளை
ஒளிர விட்டனென்ன?
இரவுதான் நட்சத்திர நாயகன்// என்பதை நான் புரிந்து கொண்டதன் அடிப்படையில் என் கருத்தினை முன் வைத்தேன். பொழுது போன நேரம் எத்தனை விளக்குகளை ஒளிரவிட்டனென்ன என்பதிலுள்ள விளக்குகளை நான் நட்சத்திரங்களாகக் கருதினேன். அவ்விதம் அவை பல ஒளிர்ந்தாலும் இரவுதான் நட்சத்திர நாயகன் என்பதை நான் இருண்டிருக்கும் இரவுதான் அந்த ஒளிரும் நட்சத்திரங்களின் நாயகனென்று கருதிக்கொண்டேன். ஏனென்றால் இவ்வளவு சுடர்கள் (நட்சத்திரங்கள்) இருந்தும் , ஒளிர்ந்தும் அவற்றால் இரவின் கருமையினை நீக்க முடியவில்லை. இரவின் ஆதிக்கத்தை நீக்க முடியவில்லை. அதனால் இரவுதான் நட்சத்திரங்களின் நாயகன் என்று புரிந்துகொண்டதன் அடிப்படையில்

//இத்தனை சுடர்கள் இரவினில் சுடர்ந்தும்
இரவின் ஆதிக்க மிருப்பது எதனால்?
இரவு கருமையில் இருப்பதெனால்?
இதற்கொரு காரணம் அறிவிய லுலகினில்
உண்டு. விரியும் வளியில் தெரியும் //

என்று என் கருத்தினை முன் வைத்தேன். :-)

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 16 January 2013 21:17 - Last Updated Sunday, 20 January 2013 23:20

ஓரூவளேை கவிஞர் இவ்விதம் எண்ணாமல் இன்னூமொரூ அர்த்தத்தில் க□றியிரூக்கலாம். அவ்விதமிரூந்தாலூம் நான் இவ்விதம் விளங்கிக்கொண்டதற்கறே்ப கவிஞரின் சொற்கள் விழூந்திரூக்கின்றன. நல்லதொரூ கவிதை. வாழ்த்தூகள்.

□□□□:
அன்பூ கிரி... உங்களதூ விளக்கத்திற்கூ நன்றி. நீ ங்கள் நட்சத்திரங்களின் ஒளியை கூறிப்பிட்டூ சொல்வதறியாமல் நான்தான் களேவி எழூப்பி விட்டனே். நீ ங்கள் சந்தகேப்பட்டிரூப்பதூ மாதிரி //இன்னூமொரூ அர்த்தத்தில்...// உரூக்கொண்ட வரிகள்தான் அவை. என்னையூம்/ காலத்தையூம்/ தயே்மானத்தையூம்/ பளிச்சிடூம் அவசர அவசர சயெல்பாடூகளையூம் மூன்வதை்தூ எழூதப்பட்ட வரிகளதூ. நீ ங்கள் அர்த்தப்படூத்திக் கொண்டதூம் சரி. வறெூம் நான்கூ வரிகள்தானே..!! சாதாரணம் காட்டிவிடூங்கள்.

□□□□□□□□□:
நண்பர் தாஜூக்கூ, ஓரூ கவிதை ஓவ்வொரூவரூக்கூம் ஓவ்வொரூ மாதிரி பூரியலாம். சில வளேைகளில் அதை எழூதியவரின் அர்த்தத்தையூம் கடந்தூ இங்கூ நடந்தமாதிரி நடக்கலாம். இதனால்தான் ஓரூ படபை்பூக்கூப் பல உரைகள் சாத்தியமாகின்றன. இந்த விடயத்தில் பிரஞ்சூத் திறனாய்வாளரான 'ரோலண்ட் பார்த்'தின் பூகழ்பறெ்ற கட்டூரையான 'ஆசிரியரின் மரணம்' என்பதை நினைவில் கொள்வதூ நல்லதூ. அந்தக் கட்டூரையில் ஓரூ படபை்பொன்றினை அதனபை் படதை்த ஆசிரியரின் நோக்கம், வாழ்க்கபை் பின்னணியில் ஆராய்வதைக் கடூமையாக எதிர்த்திரூப்பார். அந்தப் படபை்பினை அர்த்தப்படூத்திக்கொள்வதற்கூ அதனபை் படதை்தவர் மூக்கியமில்லாதவர். அந்தப் படபை்பின் ம□லமல்ல மூக்கியம். அதூ யாரசை் சனெ்றடகைின்றதோ அதூவே மூக்கியம். படதை்தவரின் பின்னணியில் ஓரூ படபை்பினை அர்த்தப்படூத்திக்கொள்வதூ அந்தப் படபை்பின் மீ தான வாசிப்பின் மீ தூ தடகைளை ஏற்படூத்தி விடூகின்றதனெ்பதவர் கரூத்தூ. தாஜின் இந்தக் கவிதை வரிகளை நான் அர்த்தப்படூத்திக் கொண்டதூ இதனபை் படதை்த தாஜின் அர்த்தத்தினின்றூம் வறோனபோதூம் என்னபை் பொறூத்தவரயைில் என் அர்த்தத்திற்கூச் சரியாகவே அந்த நறூக்கூக் கவிதை வரிகள் அமநை்திரூக்கின்றன. இதனை இன்னூமொரூவர் இன்னொரூ கோணத்தில் பூரிந்தூகொள்வார். இத்தகயைதொரூ ச□ழலில் //சாதாரணம் காட்டிவிடூங்கள்// என்றூ க□றூம் உரிமயைினை நீ ங்கள் அந்த வரிகளை மூகந□லில் பதிவூ சயெ்ததூடன் இழந்தூ விட்டீ ர்கள். இப்பொழூதூ அந்த வரிகள் மூகந□ல் வாசகர்களின் பல்வறேூபட்ட வாசிப்பினை வணே்டி நிற்கின்றன. :-)

□□□□:
பூண்ணிய ப□மியில்
எத்தனை ஜனத் திரள்!
எங்கூத் தடேினாலூம்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 16 January 2013 21:17 - Last Updated Sunday, 20 January 2013 23:20

மனிதனகை் காணோம்.

□□□□□□□□□:
பாலியல் வன்மறை ஜாதிக் கலவரம்
நாளும் பொழுதும் நடக்கும் ப□மியபை்
பணண்ிய ப□மி எனல் தகுமோ?
நணப்ரே! வநெ்த பணண்ில் வலேினபை்
பாய்ச்சிடும் வார்த்தகைள். மானுடர் நஞெ்சினை
வரும்திடும் மணண்ிது. இனிமலே் க□றுவோம்
பணண்சயெும் ப□மி என்று.
மானுடர் உள்ளம் பண்படும் வரயைில். :-)

□□□□:
பணண்சயெ்யும் ப□மியனெ்பது அர்த்தப்படவே சயெ்கிறது. கலாச்சாரப் பண்பாட்டின் க□றுகள் நம்மீ் து ஏற்றிவதை்திரும்பதலெ்லாம் 'பணண்ிய ப□மி' இதுவனெ்று. முதல் ப□ஷ்வா சுரண்ட தொடங்கிய கணத்தில் அவன் படிப்பித்த ஆதிப் பாடமாக இருக்கும் இந்தப் 'பணண்ிய ப□மி!' கிரி சரியாதான் பசேுகிறனோ?

□□□□:
யாரும் இல்லாத ஊருக்கு
நான் ஏன்..
இத்தனை அவசியமாக
விரநை்து கொண்டிருக்கிறனே்?

□□□□□□□□□:
இல்லாத ஊருக்கு விரவைதன் அவசியம்
ஏனனெ்று கடேக்கும் நணப்ரே. காரணம்
யாரு மற்ற ஊரில் நிலவிடும்
தனிமை நாடிய விரும்பினால் பாலும்.. :-)

□□□□:
//தனிமை நாடிய விரும்பினால் // மனிதன் இல்லாத இடம்தான் ஏது கிரி? தனிமயைில் க□ட அவனது நல்லதும் கடெ்டதுமான சிந்ததைானே நம்மை ஆள்கிறது. எந்த ஞானியாலும் அதனிடமிருந்து தப்ப முடியுமா என்ன? நான் சுட்டும் விரவைு..., நிஜத்தில்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 16 January 2013 21:17 - Last Updated Sunday, 20 January 2013 23:20

உங்களுக்கு புரியாததுமல்ல.

□□□□:
பொழுதெல்லாம்
தேடியலைகிறேன்.
அனுபவம் கூட
கூடிவர மறுக்கிறது!

□□□□ □□□□□:
ஏதோ ஒரு சக்தி நமக்கு மேல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே...அதனுடைய வலையாக இருக்குமோ??

□□□□:
//ஏதோ ஒரு சக்தி நமக்கு மேல் இருக்கிறது // ஆமாம் இருக்கிறது. இது விரிவான தளத்தில் வியக்க, வியக்க பசே வணேட்டிய ஒன்று. இந்த நாலுவரி கவிதை மொழி நான் உணர்ந்த தனிச் சங்கதி. காலத்தில் சாதாரணமாக வாய்க்கக் கூடிய அனுபவம், அலைகிற சிலபோது கூடிவருவதில்லை என்கிற எதிர்மறை வியப்பூதான் அந்த நான்கு வரிகள். அவ்வளவுதான். நிறையை எழுதி சிரமம் தந்துவிட்டதாக நினைக்கிறேன். Anyway..
ரஷீ துக்கு நன்றி.

□□□□□□□□□:
பொழுது எல்லாம் தேடி அலைவதும்
அனுபவம் தானே! கூடவே நிழலென
அனுபவம் வருகையில் கூடி உம்முடன்
கூடிவர வில்லை என்பதி லென்ன
நியாய முண்டு. கூறுவீ ர் நண்பரே! :-)

□□□□:
அன்பு கிரி.. அனுபவமும் நாளும் கூடினால்தானே அந்த அனுபவத்திற்கும் ஓர் அழகிருக்க முடியும்? சகெ்கு மாட்டுத்தனம் என்ன அனுபவத்தை தந்துவிட முடியும் சொல்லுங்கள்?